

Väsymätön väki

Sävellys: Vesa Pölkki

Sanat: Anja Karkiainen

Väsymätön väki

Kertoo taru, että karu vuori Lapinmaan
kätkee loukon, jossa joukon kohtaa puuhakkaan.
Punatakkiväki, sakki väkivallaton
sieltä majan ynnä pajan saanut on.

Tontut häärää siellä. Määrää pukki talkoista.
Riittää tällä isännällä partaa valkoista.
Pitkä ikäkin kuin mikä, vuosisataa viis,
on jo hällä- emännällä myös kai siis!

Eipä suotta pitkin vuotta tontut ahkeroi.
Työ vain takaa, että jakaa pukki lahjat voi.
Virkkaa, hakkaa, tikkaa, lakkaa kaikki kiireissään.
Pyörii sorvi, eikä lorvi yksikään.

Kun on aatto, pulkkasaatto lahjat kuljettaa.
Kruunusarvi poroparvi matkaan porhaltaan.
Pukki avaa säkit, tavaa nimet myhällen.
Kilttinähän oli vähän jokainen.

Päättyy tää nyt, kun ei jäänyt säkin säkkiä.
Tietä suorinta luo muorin mennään äkkiä.
Porot laukkaa kotiin, haukkaa heinää, jäkälää.
Kuusen luona tonttuin muona höyryää.

Puoliyöstä, kun on vyöstä solki auki jo
vatsakasta kansaa vasta oottaa karkelo.
Laila tankin tanssii vankin, satakiloinen.
Tonttu hoikin pitkin loikin kirmaillen.

Aamu koittaa. Laulaa, soittaa joukko edelleen,
eikä unta huonekunta näytä vedelleen.
Villi lysti hillitysti jatkuu, tontut kun
alkaa möhömahoin löhölomailun.

VANHA JOULUVIRSI

1. Niin hil-jaa hel-käh-ti kul-ki-jal-le taas il-lan-suus-sa tuo van-ha vir-si.
 2. Ja mie-ti men-nei-den muis-te-loi-hin taas hel-tyi het-kek-si mat-kan myö-tä,

pp-p

Jäi ar-ki het-kek-si loi-tom-mat-le ja hää-tyi rin-nas-ta tuol-ten kir-si.
 ja va-lon kirk-kaam-man kar-ta-noi-hin sai kat-se tä-tyil-len täh-ti-vyö-tä.

p-mp *ppcorit.*

Uu
 kuin jos-tain muis-to-jen kau-ko-mait-ta tuon tu-tun sä-ve-len
 Niin a-jast'ai-kaan maan ää-riin y-tä soi vies-ti val-ta-va

a tempo *mp-mf*

sy-dän kuu-ti. lap-suu-den päi-yy-tä mie-myk-kail-ta
 tai-va-has-ta ja jou-lun yi-him-män Hen-ki Py-hä

p-mp

sen kan-toi kuis-kei-na eh-too-tuu-ti.
 taas kul-kee siu-na-ten to-mun las-ta.

pp-p